

Rachel Renée Russell

PRIETRANKOS dienoraštis

Ne itin
grakščios Ledo
princesės
istorija

Alma littera

SEKMADIENIS, GRUODŽIO 1

DIEVULĒLIAU!

Dar niekad gyvenime man nebuvo šitaip GĒDA!

Ir šįsyk dėl to kalta anaipol NE snobiškoji mano priešė, dėl lūpų blizgio pamišusi Makenzė Holister.

Aš vis dar nesuvokiu, kaip ir kodėl mano pačios sesutė Brajana įsigudrino šitaip mane pažeminti.

Viskas prasidėjo šiandien popiet, kai pamačiau, kad mano plaukai susiriebalavę labiau nei arkliška porcija keptų bulvyčių. Reikėjo arba juos išsitrinkti, arba skubiai varyti į servisą, kad pakeistų tepalus. Dievaži, TIKRAI nemeluoju!

Nėriau į dušą, bet vos po minutės KAŽKAS ėmė kaip padūkęs baladoti kumščiais į vonios kambario duris. Suirzusi iškišau nosį iš dušo ir nieko nesuprasdama susiraukiau.

- Ar dar ilgai žadi KIURKSOTI vonioje? - klykė
Brajana. - Ei, Nike?!

BAR! BAR! BAR!

- Nustok tranškyti duris, Brajana! Aš - duše!

- Bet aš turbūt ten palikau lėlę... Juodvi su panele Parkerija pliuškenosi baseine, ir...

- KA?! Atleisk, Brajana! Man tikrai NEIDOMU klausytis apie tavo nosį šiene.

- NE! Aš sakiau: BASEINE! Ieisk mane, aš noriu pasiimti lėlę ir...

- Aš negaliu DABAR atidaryti durų. EIK SAU!!!

- Nike, bet man reikia į tualetą! LABAI prispyrė!

- Eik į tualetą apačioje!

- Bet mano lėlė liko viršuje!

- Atleisk, kol kas savo lėlės negausi! Palauk, kol baigsiu praustis!

Deja, vos po minutės...

NIKE, ATIDARYK! TAU SKAMBINA!

NIKE!!!

- Atidaryk duris ir imk ragelį! Tau skambina telefonu!

BAR! BAR! BAR!

Gal Brajana kvaile mane laiko, ar ką? Nejau ji mano, kad pasimausiu ant senos kaip pasaulis „atsiliepk į labai svarbų telefono skambutį“ apgavystės?

- Tiek to, Brajana! Imk ir pasakyk, kad dabar neturi ūpo kalbėtis.

- Aha, sveiki... Alio! Nikė sako, kad dabar neturi ūpo kalbėtis... Ne, nežinau. Palaukit... Nike, tas žmogus klausia, kada tau perskambinti?

BAR! BAR! BAR!

- Nike, tavęs klausia, kada...

- NIEKADA! Pasakyk, kad daugiau man išvis neskambintų! Dėl manęs, tegu kad ir kojas pakrato, man tas pats. Aš dabar noriu tik ramiai IŠSIMAUDYTI PO DUŠU! Todėl, Brajana, būk gera ir pagaliau DUOK MAN RAMYBĘ!!!

- Aha, alio... Nikė liepė daugiau išvis jai neskambinti.
Ir dar sakė kojas pakratyti!.. U-hu. O žinai, kodėl?..

Štai dabar man toptelėjo, kad gal kartais IŠ TIESŲ
man kažkas paskambino. Tačiau - KAS? Man juk
paprastai beveik niekas niekad neskambina.

- Todėl, kad TU - UTĖLIUS! Va kodėl!

Ir Brajana ėmė kvatotis kaip pamišęs klounas.

Aš dar labiau sunerimau, nes tas bjaurus įžeidimas
pasirodė lyg ir... girdėtas. Brajana ir vakar vienam
žmogui panašiai išpyškino. Tačiau juk negali būti, kad
TAS žmogus skambintų MAN!

Staiga mane persmelkė bjauri, vidurius verčianti baimė,
ir burna pati savaimė išsižiojo rėkti:

- NEEEEEE!!!

Čiupau rankšluostį ir puoliau paknopstom iš dušo, visa
varvėdama ir taškydamasi muilo putom.

- Viskas, Brajana! - pusiau pašnibždom surikau jai. -
DUOKŠ. MAN. TĄ. TELEFONĄ! TUOJ PAT!

Tačiau ji tik kyštelėjo man liežuvį ir toliau sau lyg
niekur nieko taršėjo telefonu, tarsi šnekėdamasi su
šimta metų nematyta darželio laiku drauge.

Nikė AMŽINAI tūno vonioje!

O mama visada ant jos rėkia,
nes Nikė - baisiai nevalyva.

O kai ji atsikelia ryte, tai
atrodo kaip tikra

pabaisa. Matai,

jos kojos labai
plaukuotos,

o akys būna

užtraiškanojusios lyg
kokiais snargliais!

Neįstengiau patikėti
savo ausimis! Brajana

šitaip pliurpia tokias

intymias MANO gyvenimo

smulkmenas! Ir kaip ji DRĮSTA?! - Brajana!

Duokš man ragelį, arba...

- O kur stebuklingas žodis?

- Na, gerai, PRAŠOM duoti man ragelį!

- Ot ir NE! Pašvilpk, kad nori! - atrėžė toji bjauri mergiūkštė, DAR KARTĄ parodė man liežuvį ir toliau sau pliurpė telefonu.

- Žinok, mano bičiulė, panelė Parkerija, nušvilpė naujuosius Nikės kvepalus. Jai labai patiko jų aromatas, nors pati nė nosies neturi. Mes visur jų pripurškėm, kad skaniai kvepėtų: ir man ant kojų, ir į šiukšliadėžę garaže, ir ant tos pastipusios voverės, kur guli ponios Volabanger kieme...

Ar negana, kad ji perima mano skambučius, tai dar sugalvojo viską aplinkui išpurkšti mano „Sassy Sasha“ kvepalais?! Man niežtėjo nagai ją PASMAUGTI!

- Atiduok man RAGELĮ, tu, maža NENAUDĖLE! - sušnypščiau.

Tačiau ji tik riktelėjo:

- Pašvilpk! - ir dėjo į kojas.

Vaikytis Brajaną pasirodė BAIŠIAI pavojinga!

O varge! Syki paslydusi vos nenudardejau laiptais tiesiai į virtuvę. Tai bent būtų buvusi gyvybei pavojinga trauma! O! Mane net šiurpas nukratė pagalvojus!..

Kai pagaliau įvariau Brajaną į kampa ir jau taikiausi kaip reikiant ją prigriebti, ji staiga tęskė ragelį ant grindų ir pasileido koridorium klykdama:

- Oi, gelbėkit! Gelbėkit! Tas glitus purvas vonioje užsi-
augino rankas ir kojas ir taikosi paversti mane GL-
TĖSIAIS! Kas nors iškvieskit gelbėtojus!

Pakėliau ragelį ir nutaisiau ramų, kuo nerūpestingiausią balsą, tarsi nekalbėčiau...

1. susisukusi į rankšluostį,
2. šlapia kaip varlė IR
3. taip aplipusi muilo putom, kad jų būtų užtekę net purvinių lamų kaimenei išmazgoti.

Atsikrenkščiau ir kaip įmanydama meiliau ir guviau ištariau:

- HM... ALIO-OO!